

ÇOCUK KLASİKLERİ

Kısaltılmış Metin

GİZLİ BAHÇE

Çeviri Aycan Ak

FRANCES HODGSON BURNETT

MUNDI

FRANCES HODGSON BURNETT
GİZLİ BAHÇE

Mundi Çocuk

Gizli Bahçe, Frances Hodgson Burnett
İngilizce aslından uyarlayan: Aycan Ak
Secret Garden

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Eylül 2022, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 5 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Sevinç Sanem Erzurumlu

Editör: Ebru Arun

Düzeltili: Aysin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak uygulama: Ezgi Arslan / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-625-7491-19-8

MUNDİ KİTAP

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

mundikitap.com

bilgi@mundikitap.com

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

FRANCES HODGSON BURNETT
GİZLİ BAHÇE

İngilizce aslından uyarlayan
Aycan Ak

FRANCES HODGSON BURNETT, 1849'da İngiltere'nin Manchester kentinde dünyaya geldi. 1865'te Amerika Birleşik Devletleri'ne taşındı. Orada çeşitli Amerikan gazeteleri için yazmaya başladı. 1868-1922 yılları arasında birçok roman ve oyun yazdı. Eserleri arasında en bilineni *Gizli Bahçe*'dir.

AYCAN AK, 1982 yılında Sofya'da doğdu. İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde lisans ve Kültürel İncelemeler Bölümü'nde de yüksek lisans eğitimi aldı. İstanbul'da yaşıyor, editörlük ve çevirmenlik yapıyor.

YALNIZ KÜÇÜK MARY

Mary Lennox'ı kimse umursamıyordu. Hindistan' da bir memur olarak görev yapan babası çok çalışıyordu ve bir çocukla ilgilenecek zamanı yoktu. Sürekli partilerde eğlenmeye meraklı olan güzel annesiye küçük bir kızı olmasını hiç istememişti. Bu yüzden bebeğin bakımı doğduğu gibi Hintli bir dadıya bırakılmıştı.

Dadısı ve diğer hizmetçiler, ağlayıp hanımlarını rahatsız etmemesi için bebekliğinden beri Mary'nin her dediğini yapmışlardı. Böylece küçük kız altı yaşına geldiğinde kendi başına bir şey yapamayan, bencil ve dediğim dedik bir çocuk olup çıkmıştı.

Mary sarı saçlı ve soluk tenli küçümen bir kızdı. Güzel sayılmazdı, Hindistan'ın havasından dolayı sürekli hasta olduğu için hep solgun görünürdü.

Her şey kendi dediği gibi olsun isteyen Mary, dadısı ve hizmetçileri dışında kimseyle zaman geçirmi-

yordu, bu yüzden de insanların yanında nasıl davranması veya nasıl konuşması gerektiğini de bilmiyordu.

Mary'ye okuma yazmayı öğretmek için gelen İngiliz mürebbiye, şımarık kıza sadece üç ay dayanabilmişti. Onun yerine gelenler daha da kısa sürede gitmişti. Neyse ki küçük kız okuma yazmayı öğrenmeye hevesliydi de kendi kendine öğrenmişti.

Dokuz yaşındayken, sıcaktan kavrulan bir sabah uyandığında bir şeylerin yolunda olmadığını hissetti. Başucunda duran kişi dadısı değildi. "Senin burada ne işin var? Bana dadımı yolla çabuk," diye çıkıştı. Kadın korku dolu bir yüzle dadısının gelemeyeceğini söylediğinde Mary sinirlenerek kadına vurmaya başladı. Ama aldığı tek cevap dadısının gelemeyeceği oldu.

Bir gariplik vardı, hizmetçilerin bazıları ortada yoktu. Gördüğü kişiler ise korku dolu yüzlerle oradan oraya koşuşturuyordu. İlerleyen saatlerde bir başına bırakılmıştı. Bir ara bahçeye çıkarak bir ağacın altında oynamaya başladı. Bir yandan da dişlerini sıkarak dadısını gördüğünde ona edeceği hakaretleri sıralıyordu. Bu sırada annesi ile genç bir subayın bahçede alçak sesle konuştuklarını gördü. İpek gibi saçları, uçuşan elbisesiyle çok güzel görünen kadının gözleri korkuyla kocaman açılmıştı.

“Durum o kadar kötü mü gerçekten?” diye soruyordu annesi.

“Son derece kötü. İki hafta önce burayı terk edip hastalığın olmadığı bir yere gitmeliydiniz, Bayan Lennox.”

Kadın endişeyle cevap verdi. “Biliyorum, gitmeliydik. O aptal partiye katılmak istediğim için kaldık. Ne budalayım!”

Tam o sırada hizmetçilerin kaldığı yerden bir çığlık duyuldu.

“Biri öldü sanırım,” dedi subay titreyen sesiyle ve birlikte eve koşular.

Mary daha sonra kolera isimli bir salgın hastalığın herkesi hasta ettiğini öğrendi. Hizmetçilerin kulübelelerinden gelen çığlığın sebebi de bu hastalığa yakalanan dadısının ölmesiydi. Herkes telaşla kaçınca Mary’yle ilgilenecek kimse kalmamıştı.

Mary iki gün odasında saklandı, bir ağlayıp bir uyudu. Evden ve hizmetçilerin kaldıkları kulübelerden garip ve korkutucu sesler geliyordu. Küçük kız bu kargaşada herkesin aklından çıkıvermişti.

Nihayet uyandığında yatağında uzanarak etrafı dinledi ama evde çıt yoktu. Sonra paspasta bir hışırtı duydu. Aşağıya baktığında küçük bir yılan gördü. Za-

rarsızdı bunlar, onlardan korkmuyordu. Yılanın yerde süzülmesini ve kapısının altından kaymasını izlerken, “Ne kadar sessiz, sanki evde ikimizden başka kimse yok,” dedi kendi kendine.

Bir süre sonra ayak sesleri geldi, birileri alçak sesle konuşuyordu. “Ne kadar yazık! O güzelim kadın öldü. Bir de çocuk varmış diyorlar ama kimse onu görmemiş.”

Tam o sırada Mary’nin odasının kapısı açıldı. Kız yatakta doğruldu ve içeri giren subaya baktı. Aksi ve soğuk bir sesle, “Ben Mary Lennox’um. Herkes kole-raya yakalandığında uyudum ve şimdi yeni uyandım. Neden kimse gelip benimle ilgilenmiyor?” dedi.

Subayın yanındaki genç asker üzüntüyle başını sallayarak Mary’nin elini tuttu. “Zavallı küçük... Geride kimse kalmadı da ondan.”

İşte Mary, anne babasının ve hizmetçilerin çoğunun öldüğünü böyle öğrendi. Gerçekten de kendisinden ve hışırdayan küçük yilandan başka kimse kalmamıştı geriye.

FUNDALIKTA

Askerler Mary'yi fakir bir İngiliz rahibin evine götürdü ama burada uzun süre kalmadı. Rahibin karısı Mary'ye, onu gemiyle İngiltere'ye göndereceklerini söyledi. Bundan böyle eniştesi Bay Archibald Craven'ın yanında, Misselthwaite Malikânesi'nde yaşayacaktı.

Böylece Mary, Hindistan'dan yola çıktı ve okyanusta geçen uzun bir seyahatin ardından Bay Craven'ın kendisini karşılaması için gönderdiği kadına teslim edildi. Siyah gözleri ve siyah paltosuyla Bayan Medlock tıknaz bir kadındı. Mary ondan hiç hoşlanmadı ama zaten genelde kimseyi sevmezdi.

Ertesi gün trenle Misselthwaite Malikânesi'nin bulunduğu Yorkshire'a gitmek için yola koyuldular. Mary ellerini kucağında kavuşturup camdan dışarıyı izlemeye başladı. Bayan Medlock bundan sonra yaşayacağı yerden bahsederken umursamıyor gibi davranıyordu.

“Gittiğimiz yer geniş bir fundalığın kıyısındaki büyük bir ev,” dedi kâhya kadın. “Altı yüz yıl önce yapılmış, güzel resimler ve mobilyalarla dolu yüz odası var. Ama odaların çoğu kilitli. Malikânenin çevresinde büyük bir park, bahçeler ve ağaçlar bulunuyor. Eniştin hakkında bir şeyler biliyor musun?”

Mary sıkılmış bir ifade takınarak, “Hayır,” diye yanıtladı.

“Merak etmiyor musun peki? Annenle baban ondan hiç söz etmedi mi?”

“Yo, hayır. Hem bunun ne önemi var?”

“Aslında haklısın, önemi yok,” dedi Bayan Medlock. “Eniştene benziyorsun, o da sıcakkanlı biri değil. Sırtında bir eğrilik var. Evlenene kadar pek aksiydi. Karısı, yani senin teyzen, sevimli ve güzel bir kadındı. Beyefendinin onu mutlu etmek için yapmayacağı şey yoktu. Teyzenin onunla parası için evlendiğini düşünenler olmuştu ama bu kesinlikle doğru değil. Çok mutluydular birlikte. Hanımefendi ölünce...”

Mary, “Ah, öldü mü?” dedi üzüntüyle. Belli etmek istemese de ilgiyle dinliyordu.

“Evet, öldü,” diye devam etti kadın. “Ondan sonra Bay Craven daha da tuhaflaştı. İnsanlardan kaçıyor, kimseyle görüşmüyor. Çoğunlukla Misselthwaite’de

durmaz. Geldiğinde ise malikânenin batı kanadına kapanır. Onu göreceğini düşünme,” diye uyardı Bayan Medlock. “Ayrıca konuşacak birilerinin olmasını da bekleme. Kendi kendine bakacaksın. Sana girebileceğin odaları gösteririz. Bahçede oynayabilirsin. Ama evi karıştırma, Bay Craven bundan hoşlanmaz.”

“Karıştırmam,” dedi Mary aksi bir ifadeyle ve yeniden camdan dışarı bakmaya başladı. Gri ve yağmurlu manzarayı izlerken gözkapakları ağırlaştı ve uykuya daldı.

Birkaç saat sonra Bayan Medlock onu sarsarak, “Uyan bakalım,” dedi. “Thwaite İstasyonu’na geldik. Önümüzde uzun bir araba yolculuğu var.”

Büyük bir at arabası onları bekliyordu. Uzun yağmurluklu bir uşak Mary ve Bayan Medlock’un arabaya binmelerine yardım etti. Sonra arabacının yanındaki koltuğuna tırmandı ve hareket ettiler.

Arabanın lambaları yolu aydınlatıyordu. Minik bir köyün badanalı evlerinin, kilisesinin ve birkaç dükkânın yanından geçtiler. Bir süre sonra yolun kenarında sadece ağaçlar ve çitler görünmeye başladı. Sonrasındaysa yolun her iki tarafında karanlıktan başka bir şey görünmez oldu.

“Fundalığa geldik!” diye bağırdı Bayan Medlock.

İnatçı ve savruk Mary Lennox, amcasının kasvetli malikânesine taşındığında hayatını kökünden değiştirecek bir maceraya atılır. Yıllarca kilitli kalmış büyük ama cansız bir bahçeyi keşfeden Mary, bu bahçeyi hayata döndürmekte kararlıdır. Frances Hodgson Burnett'in yıllara meydan okuyan klasîği *Gizli Bahçe* sırların ve büyülerin kapılarını aralıyor, kendi kendini iyileştirme ve dönüşüme dair dokunaklı bir hikâye sunuyor okuruna.

"Doğru yöne bakarsan, bütün dünyanın bir bahçe olduğunu göreceksin."

MUNDI

roman

8 yaş ve üzeri

 mundikitap.com

   mundikitap

ISBN 978-1-25-7491-19-8

9 786257 491198